

Un Concili per a educadors?

Dm, 16/10/2012 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

El Vaticà II fou un concili **per a tota l'Església**. No sé pas si resulta gaire agosarat dir que en la pretensió ho han estat tots però en l'evidència aquest fou el primer. Si més no el primer en una nova comprensió d'Església molt més complexa i integradora. I també fou un Concili **per al món**. Aquesta segona singularitat és indiscutible quan hom «llegeix» els seus textos i els seus fruits. **M'interrogo si el Concili Vaticà II -davant les convulsions contemporànies i els reptes que se'n deriven- pot ser un referent per als educadors**. Fàcilment podríem obtenir una resposta positiva si apel·lem a la pretensió de l'*aggiornamento*, al seu el tarannà pastoral o la presència de la Declaració sobre l'educació cristiana *Gravissimum educationis*. Però em sembla que es pot dir alguna cosa més. ¿Què potser el Concili va proposar receptes? No! Ni el Concili no en va proposar ni els educadors despleguem la nostra activitat a base de receptari. Un educador és un transmissor i un comunicador de la cultura, un desvetllador de les capacitats personals, de la consciència de creixement, llibertat, autonomia..., i alhora, un referent i testimoni en allò personal o professional.

El Concili és plenament ric, interpel·lador i actual per als educadors perquè suposa **un model d'acostament i d'actitud davant el canvi continu del nostre món**. Perquè **mostra la necessitat de donar resposta a la pregunta sobre la pròpia identitat -«qui sóc»- com a condició indispensable per parlar amb als altres**. Perquè **abraça tota la humanitat** i, en especial, **acull, descriu i defensa la diversitat**. Perquè **proclama la llibertat dels pobles i dels individus en els diferents àmbits i dimensions**. Perquè **descriu què és la cultura i fa referència a les cultures**. Perquè el **gran instrument de relació amb el món es diu diàleg**. Perquè **no simplifica ni condemna sinó assumeix la complexitat i encoratja vers el futur**. Perquè **explicita una especial sensibilitat i prioritat pels pobres i afligits**. Perquè **compta amb els individus i les comunitats**. Perquè **proposa un rumb per als creients...** Com en el món de l'educació, **el Concili no va quedar reduït a «continguts» sinó que obrí perspectives per aprofundir les relacions, els subjectes, les institucions els problemes, els reptes..., i per tant, va desplegar un enorme tacte pedagògic**.

La celebració del 50è aniversari de la inauguració del Concili Vaticà II **ha de suposar una bona motivació i justificació per rellegir-lo i, especialment, una extraordinària ocasió per aplicar-lo i adaptar-lo en cadascun dels nostres àmbits professionals. El camp de l'educació -escolar o universitària- n'és un**.

Publicat a *Catalunya Cristiana*, edició 1725, de 14 d'octubre de 2012, p. 11.